

РЕШЕНИЕ

№ 3850

гр. София, 29.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12327** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на Т. В. /Т. V./, гражданин на Т., [дата на раждане] срещу Заповед рег. № 513з-12806 от 29.10.2025 г., издадена от началник отдел „Миграция“ към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), обективираща отказ по заявление рег. № 513000-76557/23.10.2025 г. за продължаване срока на пребиваване на чужденеца в Република България.

Жалбоподателят претендира отмяна на обжалваната заповед с единствен изложен в жалбата довод, че не се чувства добре и не е в състояние да пътува. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и заема обратната позиция.

Ответникът - началник отдел „Миграция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, в писмени бележки оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след преценка на доводите в жалбата и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е гражданин на Т., влязъл в Р България на 01.08.2025 г. с виза (С) за краткосрочно пребиваване с цел „частно посещение“. Разрешеният срок за пребиваване, съобразно представената виза, е до 90 дни в рамките на 180 дни за периода от 01.08.2025г. до 01.02.2026г., който срок с оглед дата на влизане в страната изтича на 01.11.2025 г. В този период лицето неколkokратно излиза и влиза на територията на страната, като последното му влизане е с дата 17.10.2025 г.

На 23.10.2025 г. жалбоподателят подава заявление по образец, придружено с уточняваща молба,

че желае визата му да бъде удължена по здравословни причини, за които представя Амбулаторен лист № 951 от 22.10.2025 г. от ДКЦ „СОФИЯМЕД“ ЕООД от преглед, извършен на 22.10.2025 г. Към молбата са представени и всички изискуеми документи съгласно чл.12, ал. 3 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ, а именно: копие на извлечение от паспорт № U., валиден до 24.10.2033 г, копие на визов стикер №[ЕИК], валиден от 01.08.2025г. до 01.02.2026 г; декларация за предоставяне на адрес за пребиваване от И. П. Е. за адрес [населено място], кв. П., [улица]; Разпечатка на банкова сметка за наличие на финансови средства; полица за медицинска застраховка с валидност до 22.01.2026 г.

По заявлението е изготвено становище рег. № 513р-113862/27.10.2025 г. от старши инспектор към отдел „Миграция“ с предложение за издаване на отказ. Предложението е мотивирано с разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от ЗЧРБ, която дава възможност за продължаване на срока за пребиваване при наличие на хуманитарни причини или извънредни обстоятелства, каквито в конкретния случай не се установявали, доколкото лечението на заявителя не изисква хоспитализация.

С идентични мотиви е издадена оспорената в настоящето производство заповед рег. № 513з-12806 от 29.10.2025 г., връчена на 31.10.2025 г.

Жалбата срещу нея е подадена в съда на 12.11.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от легитимиран субект - адресат на оспорения акт, и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ директорите на дирекция "Миграция", на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. В случая, с т. 1 от Заповед № 513з-2396/24.03.2021 г. на директора на СДВР (л. 47), властническото правомощие по посочената разпоредба е делегирано на началника на отдел „Миграция – СДВР, който поради отсъствие е валидно замества от главен инспектор С. Т. С. – началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ – СДВР, по силата на приложената по делото на л. 49 Заповед 513з-607/22.01.2025 г.

Актът отговаря на изискванията за форма съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Не се констатира съществени процесуални нарушения, а и такива не се твърдят от жалбоподателя.

Оспореният акт е издаден в съответствие с приложимите материалноправни норми.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЧРБ (ДВ, бр. 52 от 2025 г.) срокът на валидност и/или продължителността на престоя на издадена шенгенска виза може да се удължи до 90 дни в рамките на 180 дни, ако чужденецът представи доказателство за извънредни обстоятелства или за причини от хуманитарен характер, които го възпрепятстват да напусне територията на държавите членки преди изтичането на срока на валидност или на разрешената с визата продължителност на престоя. Удължаването се извършва безплатно.

За да постанови отказа, административния орган е разгледал двете възможни основания, като при преценка наличието на „извънредни обстоятелства“ е съобразил легалната дефиниция дадена в § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЧРБ, според която такива са стихийни и природни бедствия, аварии, катастрофи, грабежи и обстоятелства, довели до прилагането на неотложна

медицинска помощ, както и други събития, настъпили не по волята на чужденеца, които той не е могъл да предвиди или предотврати. Направена е преценка и за наличието на хуманитарни причини, дефинирани в т. 16 от ДР на ЗЧРБ, съгласно която такива са налице, когато недопускането или напускането на територията на Република България на един чужденец ще създаде сериозна опасност за здравето или живота му поради наличието на обективни обстоятелства, или за целостта на семейството му, или висшият интерес на семейството или на детето изискват неговото допускане или оставане на територията на страната.

Анализирайки цитираните разпореди, органът е достигнал до обоснования извод, че в случая по отношение на жалбоподателя не са налице, както извънредни обстоятелства, така и хуманитарни причини, налагащи продължаване на пребиваването му в страната, доколкото предписаното му лечение не изисква хоспитализация. В тази връзка съдът споделя становището на ответника, че представените към заявлението доказателства не доказват нормативно предвидените предпоставки за удължаване на краткосрочното пребиваване на Т. В. в страната. Този извод не се опровергава от представения пред органа амбулаторен лист, видно от който на чужденеца е предписано единствено медикаментозно лечение, без да е насочен за домашно или болнично лечение. Следователно състоянието му не представлява сериозна опасност за здравето на заявителя и не налага прилагане на неотложна медицинска помощ по смисъла на т. 16 от ДР на ЗЧРБ. Не се изисква също така неговата изолация или спазването на постелен режим, така че промяната на местопребиваването му да създава опасност за неговото или това на някого друго здраве. В подкрепа на това се явява и заявеното лично от жалбоподателя в съдебно заседание, че е в добро здраве и може да напусне страната.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в предвидената писмена форма, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават неговата отмяна, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на делото и направеното искане от процесуалния представител на ответника, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) евро, определено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран Административен съд С.-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. В. /Т. V./ срещу Заповед рег. № 513з-12806 от 29.10.2025 г. издадена от началник отдел „Миграция“ – Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Т. В. /Т. V./ да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100 (сто) евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия:

